

ка, и два та края, источни и западни, на съв. Америка, камъ съв. отъ 50° шир. Високи брѣгове отъ второ свойство се срѣштат по съверо-западни край на Чирно море.

Съвсѣмъ инакъ бива дѣйствието на морето край *ниски брѣги*. Високий брѣгъ, както видѣхме, малко по малко се рони; нъ на ниский брѣгъ морето нѣкой пътъ прави на себе си прѣгради. Тамъ то непристайно исхвѣрля всякакви камене, едръ и дребенъ пѣсъкъ и други работи. Така малко по малко става насипъ, който отъ денъ на денъ расте и става по-голѣмъ. Такъви насипи, които състоятъ повече отъ пѣсъкъ, наричатъ се *дюни*. Дюнити се простираятъ надлѣжъ по край брѣговети, нѣкой пътъ до нѣколко стотинъ версти, а височината имъ достига по нѣкога до 300 лактие и повече. Забѣлѣжителни дюни въ Европа са, южнити брѣгове на Балтийско и на Нѣмско море, источни ти на Бискайско; въ Америка, южнити брѣгове на Съверна Америка; нъ много голѣми дюни има въ Америка, на съв.-ист., между 27° и 16° шир. Тамъ тии се простираятъ на далече до 1200 версти.

Дали би се измѣнило вѣнкашно то очѣртаніе на сушата, ако малко нѣщо тя потъгне въ водата, или се искачи малко нѣщо надъ нея?

Устройство на поврѣхнината на сушата. Поврѣхнината на сушата има различни форми. Най-забѣлѣжителни отъ тѣхъ са поля, надолнища, планини, бърда и долини.

1) **Поля** се наричатъ равни ти пространства на сушата. Има нѣкои полета, широки близу колкото Европа.

Полета та се различаватъ, първо, по *височина та* си надъ водната поврѣхнина въ океанъ тъ. Ония полета, на които височината надъ водната поврѣхнина не надминова 500 фунта, наричатъ се *ниски равнини*; всичкити други се наричатъ *плоски височини* или *плоски планини*. Има